

Na poparcie swych żądań skarżący podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, skarżący twierdzi, że Komisja wydała zaskarżony akt z naruszeniem proceduralnego wymogu złożenia przez doradcę pisemnej propozycji przed wydaniem decyzji Komisji, zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków i szczegółowych wytycznych mających zastosowanie do realizowanego na podstawie umowy ramowej projektu „Value Chain Mapping Analysis”.

Po drugie, skarżący podnosi, że zaskarżony akt wydano z naruszeniem jego prawa do bycia wysłuchanym przez bezstronny organ władzy.

Po trzecie, utrzymuje on, iż zaskarżony akt wydano z naruszeniem wymogu nakazującego, by sprawę rozpoznawał organ władzy niepozostający w konflikcie interesów.

Skarżący twierdzi ponadto, że wydając zaskarżony akt strona pozwana w sposób nieprawidłowy i niesłuszny dokonała obliczeń i analizy liczby dni roboczych odjętej od całkowitej liczby dni przyznanych skarżącemu na realizację jego zadań.

Skarżący podnosi wreszcie, że przy ustanawianiu zaskarżonego aktu Komisja dopuściła się nadużycia władzy, gdyż dokonując obliczenia liczby przyznanych skarżącemu dni roboczych nie wzięła pod uwagę omyłek popełnionych przez doradcę.

leków w ramach publicznego systemu opieki zdrowotnej jej kraju członkowskiego;

- obciążenie Komisji zasadnymi kosztami prawnymi i wydatkami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie strona skarżąca występuje ze skargą z tytułu odpowiedzialności pozaumownej wynikającej ze szkody, którą poniosła w swoim przekonaniu w wyniku zarzucanej niezgodnej z prawem odmowy Komisji do podporządkowania się przyjętej na posiedzeniu plenarnym rezolucji Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾ i zapewnienia przestrzegania przez Danię przepisów dyrektywy Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego ⁽²⁾ w odniesieniu do pracowników, w tym do strony skarżącej, narażonych na skutki awarii jądrowej w Thule, Grenlandia.

⁽¹⁾ Sprawozdanie Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie konsekwencji katastrofy w Thule z 1968 r. dla zdrowia ludności (petycja 720/2002) [2006/2012(INI)].

⁽²⁾ Dz.U. L 159, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2008 r. — Eriksen przeciwko Komisji

(Sprawa T-516/08)

(2009/C 44/90)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Dania) (przedstawiciel: adwokat I. Anderson)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od Komisji na rzecz strony skarżącej kwoty 800 000 EUR względnie innej sumy, którą Trybunał uzna za sprawiedliwą i słuszną, z tytułu odczuwanego wcześniej, obecnie i w przyszłości bólu, cierpienia i uszczerplenia radości życia ze względu na poważny uszczerbek na zdrowiu wynikający z arbitralnej i niezgodnej z prawem odmowy ze strony Komisji wdrożenia nadzoru medycznego w zakresie chorób i schorzeń popromiennych w odniesieniu do byłych pracowników zatrudnionych w Thule;
- zasądzenie od Komisji na rzecz strony skarżącej lub zakładów opieki zdrowotnej bądź osób świadczących usługi opiekuńcze przyszłych kosztów leczenia i leków niezbędnych do złagodzenia i leczenia problemów zdrowotnych strony skarżącej, o których mowa w pierwszym żądaniu powyżej, ze względu na niedostępność takiego leczenia i

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2008 r. — AIB-Vinçotte Luxembourg przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-524/08)

(2009/C 44/91)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AIB-Vinçotte Luxembourg (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: R. Adam, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 2 października 2008 r. w sprawie odrzucenia oferty skarżącej w ramach przetargu nr INLO-A-BATILUX-07 268 & 271-00 mającego na celu rozbudowę i odnowienie budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu;
- zastrzeżenie dla skarżącej możliwości skorzystania ze wszystkich pozostałych uprawnień, środków zaskarżenia, zarzutów i roszczeń, a w szczególności z możliwości zasądzenia od Parlamentu odszkodowania w zakresie poniesionej szkody;
- w każdym razie obciążenie Parlamentu kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Parlamentu odrzucającą jej ofertę złożoną w ramach przetargu w odniesieniu do części B zamówienia dotyczącego projektu rozbudowy i odnowienia budynku KAD w Luksemburgu — zatwierdzony organ kontrolny (Dz.U. 2008, S 193-254240).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty:

- dopuszczenia się przez Parlament oczywistego błędu w ocenie, ponieważ i) stowarzyszenie, któremu udzielono zamówienia nie miało wymaganych aprobat niezbędnych do wykonania zadań, określonych w specyfikacji warunków zamówienia oraz ii) oferta tego stowarzyszenia zawierała cenę nienormalnie niską w stosunku do kryteriów określonych w specyfikacji warunków zamówienia;
- naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ i) Parlament nie podał konkretnie, w czym wygrywająca oferta była bardziej korzystna od oferty skarżącej, przez co nie umożliwił skarżącej ustalenia przyczyn, dla których jej oferta nie wygrała oraz ii) skarżącej nie umożliwiono dowiedzenia się, czy zebrała się komisja oceniająca, a jeśli się zebrała, do jakich doszła wniosków;
- naruszenia zasad należytej staranności, dobrej administracji i przejrzystości, ponieważ Parlament zaniechał przedstawienia w rozsądnym terminie żądanych wyjaśnień;
- naruszenia zapisów specyfikacji administracyjnych, ponieważ ani w zaskarżonej decyzji ani w kolejnych pismach nie podano, jakie przysługują środki odwoławcze.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2008 r. — Poste Italiane przeciwko Komisji

(Sprawa T-525/08)

(2009/C 44/92)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Poste Italiane (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: A. Fratini, A. Sandulli, i F. Filpo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 42/2006, jaką Włochy wdrożyły w celu oprocentowania otwartych w Skarbie Państwa kont bieżących Poste Italiane, dotychczas niepublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie pomocy C-42/2006, jaką Włochy wdrożyły w celu oprocentowania otwartych w Skarbie Państwa kont bieżących Poste Italiane. W decyzji tej Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc związaną z oprocentowaniem otwartych w Skarbie Państwa kont bieżących Poste Italiane, ustanowioną w ustawie nr 266 z dnia 23 grudnia 2005 r. oraz w porozumieniu zawartym w dniu 23 lutego 2006 r. między włoskim Ministrem Gospodarki i Finansów a Poste Italiane, którą to pomoc Włochy wdrożyły bezprawnie z naruszeniem art. 90 ust. 3 WE; Komisja w decyzji tej nakazała też odzyskanie tej pomocy.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi:

- naruszenie art. 253 i 87 ust. 1 WE ze względu na popełnienie przez Komisję błędu co do okoliczności faktycznych oraz oczywistego błędu w ocenie w zakresie dotyczącym zastosowania kryterium starannego pożyczkobiorcy, w efekcie czego przyjęta została stopa, jakiej zażądano od pożyczkobiorcy prywatnego;
- naruszenie art. 87 ust. 1 WE ze względu na popełnienie przez Komisję oczywistego błędu w ocenie w zakresie dotyczącym inwestycji alternatywnych; należy zasygnalizować w tym względzie, że w trakcie postępowania administracyjnego władze włoskie podkreśliły, iż wskazany w ww. porozumieniu parametr, który ogranicza zarządzanie środkami pieniężnymi pochodzącymi z działalności pocztowej, stawia Poste Italiane w sytuacji bardziej niekorzystnej niż ta, która miałaby miejsce w przypadku możliwości uzyskania zysku z czynnego zarządzania, a zatem nie przysparza żadnej korzyści w rozumieniu art. 87 WE.

Skarżąca powołuje się także w tym względzie na znaczenie, jakie mają dla sprawy badanie przeprowadzone przez Royal Bank of Scotland oraz opinia pośredników finansowych, a także na porównanie z zarządem typu trading system, z zarządem środków pieniężnych pochodzących z polis ubezpieczeniowych Poste Vita, z zarządem funduszami Efiposte, kontrolowanej przez Poste Italiane francuskiej spółki, oraz z kosztami długu publicznego.

Skarżąca podnosi także:

- naruszenie art. 253 i 87 ust. 1 WE spowodowane brakiem uzasadnienia oraz popełnieniem oczywistego błędu w ocenie; naruszenie art. 12 WE ze względu na naruszenie zasad dyskryminacji, uzasadnionych oczekiwań oraz pewności prawa ze względu na nieprzeprowadzenie analizy elementów korzyści oraz zakłócenia konkurencji w kontekście spoczywającej na Poste Italiane misji świadczenia usługi powszechnej;